

Dineke Verhoog: van Grand Prix ruiter naar Manegehouder

Het is toch de droom van ieder paardenmeisje om Grand Prix te rijden? Dineke Verhoog is manegehouder van Hippiisch Centrum Xenophon en heeft die droom waargemaakt. Op haar twintigste kocht ze een jong paard genaamd Whisper, met wie ze het hoogste niveau heeft behaald. Ze rijdt nu niet meer, maar is volop bezig met de manege en het geven van lessen. Hoe heeft ze het ervaren als Grand Prix ruiter en hoe is ze weer bij de manege beland?

Hoe het allemaal begon

“We hadden thuis allemaal niks met de paarden. Toen kwam mijn broer met het idee dat hij wilde gaan paardrijden. En zo zijn we uiteindelijk allemaal gaan rijden. We zijn op een manege begonnen. Ik was toen een jaar of negen”, begint Dineke. Haar vader vond dat een keer per week les niet erg opschoot dus kocht hij voor zichzelf een paard. Dinekes oom had een koeien- en varkensbedrijf dat haar vader overnam. De varkens werden weggedaan en paarden kwamen in de plaats. “Op die manier hebben we het stapje voor stapje uitgebreid tot de manege die het vandaag de dag is. We zijn begonnen met vier pony’s en wat pensionklanten. Zo nu en dan bouwden we er een stal erbij, werd er een buitenbak aangelegd en op den duur kwam er ook een binnenbak. Het opbouwen van de manege en de weg naar de Grand Prix waren niet twee aparte dingen. Het liep samen.”

Van pony's naar paarden

Dineke begon met een New Forest pony. "Ik was niet meteen een ambitieuze ruiter, misschien zelfs wel wat angstig. Op een gegeven moment ben je dan M-dressuur en springen en groei je er verder in." Na haar schooltijd is de amazone gaan werken en stagelopen op het federatiecentrum in Ermelo. Daar heeft ze veel geleerd en ervaring opgedaan, onder andere haar instructeursopleiding gevolgd en afgerond. "Dat vond ik toch wel heel erg leuk en zo ben ik ook begonnen met het lesgeven op de manege. Paardrijden is hartstikke leuk, maar ook duur." In eerste instantie had Dineke een eigen gefokt paard voor de dressuur en een aangekocht paard voor het springen. Later kocht ze het driejarige paard Whisper om hem op te leiden. "Whisper heb ik geleidelijk aan opgeleid en op zijn veertiende was hij klaar voor de Grand Prix. We zijn begonnen in de B en hebben op ons gemakje alle klassen doorlopen. Daar hebben we wel tien jaar over gedaan. Met dit paard deed ik niet alleen dressuur, maar ook Z-springen. Op een gegeven moment heb ik de keuze gemaakt verder te gaan in de dressuur, want dat vond ik toch net iets leuker."

De eerste keer Grand Prix starten

"Geleidelijk aan leerden we beide dan toch steeds meer en dat is zo leuk. De eerste keer Grand Prix starten was zo gaaf, echt een droom die uitkwam. Voor het eerst een slipjasje aan en al die dingen. Je hebt alles helemaal zelf gedaan en dat maakt het mooi." Naast dit paard heeft Dineke ook nog andere paarden gereden en gestart in de Lichte Tour, maar het bedrijf werd steeds groter. Daarom ging ze steeds meer dingen doen voor de manege, en deze samen met haar ouders verder opbouwen. Het concept is nog steeds deels manege, vereniging en pensionklanten. "Ik geef (privé)lessen aan wedstrijdruiters, dat vind ik het allerleukst. We hebben zo'n 230 manegeruiters, voornamelijk kinderen, en 85 paarden. Daarvan zijn ongeveer 40 pensionklanten en probeer ik ieder jaar wel een of twee veulentjes te fokken. Dat is zo leuk." Dineke doet dit nu al 45 jaar, maar rijdt sinds een paar jaar zelf niet meer. Maar gelukkig heeft ze een dochter die ook aan het rijden is en heeft ze veel plezier in het lesgeven. "Het was wel moeilijk om het rijden los te laten en het blijft altijd wel een beetje kriebelen, maar ik zit nog iedere dag tussen de paarden."

Je doet het samen

"Met het lesgeven probeer ik altijd bij te brengen dat het iets is wat je samen doet met je paard. Blijf dus samen denken en kijk en luister naar je paard. Hij moet het uiteindelijk voor jou gaan doen. Uit ervaring weet ik dat je het niet alleen kunt. Een beetje geluk komt er ook bij kijken, net zoals het financiële plaatje: een paard houden en lessen nemen. Iets waar je tijd en geld in moet steken. Het paard moet de kwaliteiten en het vermogen hebben om het werk aan te kunnen. Het vergt ontzettend veel geduld en doorzettingsvermogen. Maar het allerbelangrijkste is dat je paard gezond blijft. "Dat is toch wel een pakketje geluk zo bij elkaar. Als je je paard netjes opleidt dan kom je steeds een stapje verder. Je kunt vaak meer dan je denkt." Het bijzondere gevoel en de ervaringen die Dineke heeft opgedaan in de weg naar de Grand Prix neemt ze ook mee in haar lessen. Ze vindt het als manege belangrijk om een goede basis mee te geven. "Daar heb je zo veel aan. Kies een manege waarbij je het gevoel hebt dat je aandacht krijgt en op de juiste manier leert rijden. Je hebt als kind toch ook maar beperkt de tijd om te leren. Als manege heb je een ontzettend belangrijke rol om het juiste aan te leren en een goede basis mee te geven", eindigt Dineke.